

Vox magazine

OVER VOX | ARCHIEF | CONTACT

Print
Sitemap

Uw zoekterm

Radboud Universiteit Vox magazine Archief Zoek op nummer Duitse bètastudenten

Deel:

Zoek op nummer

Duitse bètastudenten

De bètafaculteit "vindt het belachelijk dat studenten uit EU-landen pas in aanmerking komen voor een Nederlandse studiebeurs als zij vijf jaar in ons land hebben gewoond", lezen we in VOX (14 april 2005). Volgens een internationaliseringsmedewerker van de faculteit voldoen namelijk vooral Duitse studenten uit de grensstreek al veel sneller aan het criterium van "een voldoende mate van integratie", dat het Europese Hof van Justitie onlangs in het arrest Bidar heeft neergelegd. Er blijkt zelfs een proefproces in voorbereiding: intrigerend, gedurfd, en potentieel heroïsch. Evenwel vier kanttekeningen bij dit bericht.

De eerste is, dat het lijkt alsof men op het Toernooiveld wel bijzonder graag de degens met het ministerie wil kruisen. De bètafaculteit heeft zelfs al een student met een IB-Groep formulier op pad gestuurd. Echter, het Bidar-arrest is pas gewezen in maart jongstleden. Ambtelijke molens wentelen traag, en het duurt nog wel even voordat de diverse EU-lidstaten hun wetgeving aan de gevolgen van dit arrest hebben kunnen aanpassen. Staatssecretaris Rutte mag dan onlangs hebben aangekondigd de betwiste verblijfseis van vijf jaar in de Nederlandse regels op te gaan nemen, de Wet op de Studiefinanciering is voorlopig nog niet in die zin aangepast. Eén en ander zal sowieso eerst nog door het parlement moeten. Wacht men niet beter eerst eens af wat er uit de Kamerdebatten voortvloeit?

Een tweede vraagteken plaats ik bij de vermelding dat de taaltoets voor asielzoekers die de mate van integratie bepaalt, volgens een medewerker ook voldoende zou moeten zijn om de mate van integratie van EU-studenten te bepalen. Dat lijkt redelijk, maar miskent dat voor die asielzoekers de taaltoets ook bij lange na niet het enige vereiste is waaraan men moet voldoen, alvorens men hier een definitief verblijfsrecht en/of aanspraken op sociale zekerheid verkrijgt.

Ten derde verdient opmerking dat de Duitse studenten waarvan gesproken wordt, nu reeds een zogenaamde "Raulinvergoeding" ontvangen ter dekking van hun kosten voor de toegang tot een Nederlandse universiteit. Hiermee is de grootste drempel weggenomen voor EU-studenten om voltijds aan een Nederlandse universiteit te studeren, namelijk het collegegeld. Bij vergelijking: in Duitsland zijn de collegegelden maar minimaal, maar houdt de overheid daarom de financiële steun voor het levensonderhoud voor studenten eveneens beperkt. Hoe gretig wil men zijn?

Tot slot wijs ik er op dat de termijn van vijf jaar in zichzelf niet zo onredelijk is als men wel wil doen voorkomen. Sterker, deze is geheel in lijn met wat men te dien aanzien op Europees niveau is overeengekomen. De Europese richtlijn 2004/38 eist namelijk zelf al dat eerst een duurzaam verblijfsrecht moet zijn verworven, voordat een student recht krijgt op volledige studiefinanciering. Dit duurzaam verblijfsrecht verwerft men volgens de richtlijn eveneens pas na een termijn van vijf jaar. Of het Europese Hof bereid zou zijn een streep te trekken door deze bepaling, de uitkomst van een democratisch politiek proces op hoog niveau, staat maar te bezien.

Henri de Waele

Faculteit Rechtsgeleerdheid, sectie internationaal & Europees recht

© 2012 Radboud Universiteit Nijmegen